

۵۰۰۰۲۱۲۱۲۱

مرگ خاموش شرکت‌های اینترنتی

شرکتهای FCP در بلا تکلیفی

شرط بندها به بهشت نمی روند!!

گستره و قلمرو حریم خصوصی در فضای مجازی

شرکت آسمان فراز سپاهان

نماینده شرکت ارتباطات ثابت پارسیان دارنده مجوز FCP به شماره ۲۴-۹۴-۱۰۰ از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی

خدمات میزبانی
Web , Mail

سرورهای مجازی
اختصاصی

سرویس
Co-LOCATION

خدمات
دیتاسنتر

خسارات ناشی از آن است. ۲۷ تیرماه سال جاری بود که رییس سازمان رگولاتوری از اصلاح تعرفه اینترنت و آزادسازی این تعرفه‌ها تا پایان تابستان امسال خبر داد.

حسین فلاح جوشقانی گفته است: در حوزه اصلاح نرخ اینترنت، بحث ما آزادسازی قیمت‌ها در بخش خرده‌فروشی و ارائه خدمات به مشترکان نهایی است و امیدواریم تا پایان تابستان امسال کمیسیون تنظیم مقررات ارتباطات به این پیشنهاد رای مثبت دهد و آن را مصوب کند.

به گفته وی، با آزادسازی نرخ‌های اینترنت، اپراتورها به سمتی می‌روند که در یک فضای رقابتی، خودشان برای مشترکان کم‌مصرف و پرمصرف تعرفه مشخص می‌کنند.

وی گفته بود: واقعیت این است که وزارت ارتباطات برای آزادسازی تعرفه اینترنت تلاش می‌کند، اما این آزادسازی به گونه‌ای نیست که اپراتورهای دارای ۵۰ درصد سهم بازار بتوانند از این شرایط به نفع خود سوءاستفاده کنند.

فلاح جوشقانی گفت: واگذاری تصمیم‌گیری درباره تعرفه اینترنت به خود صنف، سبب خواهد شد آنها بتوانند بهترین قیمتی که مصرف‌کننده نهایی را راضی نگه‌دارد، تعیین و آن را عرضه کنند و در همین ارتباط جلسه‌هایی با اپراتورها برگزار شده و نقطه‌نظرهای آنان دریافت شده است.

این در حالی است که پیشتر و در ۲۴ اردیبهشت‌ماه امسال نیز جوشقانی گفته بود: تعرفه‌های جدید اینترنت برای مشترکان کم‌مصرف تدوین شده و اجرایی شدن آن نیازمند تایید وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات است؛ وعده‌ای که البته محقق نشد و نشان داد رگولاتوری به جمع‌بندی، مدل و تعرفه‌گذاری نهایی در این خصوص نرسیده است.

مدل جدید نجات‌بخش است؟

در خصوص مدل جدید اما نکته‌ای بسیار جلب توجه می‌کند. شرکت‌های اینترنتی (FCP) و نهادهای صنفی فعال در این عرصه تا زمان تنظیم این گزارش هیچ‌گونه واکنشی به طرح جدید رگولاتوری مبنی بر آزادسازی نرخ‌گذاری اینترنت نشان نداده‌اند و خبری از استقبال یا انتقاد نیست. در چنین شرایطی معمولاً این سکوت نشان رضایت نیست.

اگرچه تلاش ما برای کسب نظر رسمی و مستند از برخی شرکت‌های FCP به دلایلی که پیشتر ذکر شد، به جایی نرسید و این شرکت‌ها ترجیح داده‌اند تا مقابل نظر وزارت ارتباطات و سازمان رگولاتوری‌اش قرار نگیرند.

در همین راستا نهادهای صنفی از جمله سازمان نظام صنفی رایانه‌ای نیز حاضر به بیان نظر و موضعی در این خصوص نشدند. اما یک فعال بخش خصوصی که خواستار ذکر نشدن نام خود بود، به بیان نظری کوتاه در این خصوص بسنده کرد و گفت: جمع‌بندی و دریافت نظرات برخی دوستان در شرکت‌های اینترنتی نشان می‌دهد که مدل جدید رگولاتوری کمکی زیادی به حل مشکل این شرکت‌ها نخواهد کرد.

وی ادامه داد: مشکل اینجاست که تعرفه اینترنت اپراتورهای موبایل باید تغییراتی کند تا شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات ADSL (اینترنت ثابت) توان و امکان رقابت را پیدا کنند.

وی در توضیح بیشتر مقصود خود، گفت: نرخ اینترنت اپراتورهای موبایل همچنان به صرفه‌تر از نرخ اینترنت شرکت‌های ADSL است و با توجه به حاشیه سود پایین این شرکت‌ها، بعید است شاهد اتفاقی ملموس و بازگشت کاربران شرکت‌های ADSL از سمت اپراتورهای موبایل باشیم.

به گفته وی احتمالاً با دو مدل بتوان شرکت‌های FCP و Servco را نجات داد، نخست تغییر تعرفه مکالمه اپراتورهای تلفن همراه و دوم تفکیک و تعیین سهم مشخص بازار برای همه اپراتورهای ذینفع در بازار اینترنت.

نظر به وضعیت نامطلوب شرکت‌های ارائه‌دهنده اینترنت ثابت، به‌ویژه در شهرها و استان‌های کوچک از یک‌سو و تداوم نارضایتی اکثریت مصرف‌کنندگان و کاربران اینترنت از سوی دیگر، هفته‌نامه عصر ارتباط در آینده و همچون گذشته، پیگیر این ماجرا خواهد بود.

در زمینه IT کشور در این رسته، اعم از پرسنل شرکت مادر، نمایندگی‌ها و پشتیبان‌ها فعالیت می‌کنند، اما حالا و در عمل با تعرفه‌گذاری‌های اعلام‌شده و نیز عدم محدودیت‌ها برای اپراتورهای موبایل، رسماً بازار ADSL که به‌عنوان بستری فراگیر بوه کاملاً دستخوش نابودی قرار گرفته است.

وی با اشاره به لایحه پیشنهادی وزارت ارتباطات در خصوص صیانت از اطلاعات فردی و شخصی کاربران در فضای مجازی، به طرح این پرسش پرداخت که برای حفظ و صیانت سرمایه و بازار شرکت‌های ADSL چه تصمیمی اتخاذ شده است؟ شرکت‌هایی در نسل اول که با هزینه‌های بسیار بالا در زمان به نسبت کوتاهی امکان دسترسی و اقتصادی به اینترنت را برای بسیاری فراهم کرده‌اند، نیازی به حفاظت و صیانت ندارند؟

نماینده استانی این شرکت اینترنتی افزود: ارتباط ثابت یکی از بزرگ‌ترین زمینه‌های کاری در حوزه IT کشور است که سهم بالایی از اشتغال و کارآفرینی را دربر گرفته است، اما با رکود و شرایط نابرابر رقابتی فعلی، با کاهش درآمدها ملزم به تعدیل نیرو در تمامی شرکت‌ها شده که علاوه بر رکود، باعث بیکاری قشری عظیم خواهد شد.

وی با بیان اینکه واقعا حیث است شبکه‌ای با این عظمت و گسترش به‌سرعت در مرحله حذف و نابودی قرار گیرد، تاکید کرد: البته منظور ما این نیست که مردم امکان دسترسی یا استفاده از اینترنت همراه را نداشته باشند، اما حمایت و قیمت‌گذاری‌ها باید در شرایط رقابتی متقارنی قرار بگیرد.

وی ادامه داد: کارشناسان و فعالان حوزه اینترنت بهتر در جریان تفاوت قیمت‌گذاری تعرفه‌های موبایلی نسبت به خدمات ثابت در بسیاری از کشورها هستند و اینترنت همراه عملاً برای رفع رجوع و کارهای فوری استفاده خواهد شد. اما اکنون ما شاهد هستیم که افرادی ماهیانه دو سیم‌کارت فعال می‌کنند تا با نت رایگان اپراتورهای موبایل، فیلم دانلود کنند!

این فعال حوزه اینترنت ADSL در خصوص دیگر تبعات مدل تعرفه‌گذاری برای شرکت‌های ارائه‌کننده اینترنت ثابت، گفت: با تضعیف بازار ADSL بسیاری از زیرشاخه‌های فعالیتی آن نیز تحت تاثیر قرار خواهند گرفت؛ نمونه‌اش اینکه چرا سرویس‌های VOD پیشرفت نکرده و با این شرایط نخواهند کرد؟

وی در پایان گفت: ما به‌عنوان عضو کوچکی از جامعه IT درخواست داریم برای جلوگیری از نابودی این صنعت، تجدید نظری درخصوص نحوه قیمت‌گذاری‌ها و خدمات داشته باشیم.

آزاد سازی تعرفه‌ها

اگرچه دیر هنگام اما ظاهراً سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی نیز در جریان آثار منفی و تبعات ناشی از مصوبه ۲۶۶ کمیسیون رگولاتوری قرار گرفته و در حال اتخاذ تدابیر جبرانی برای جلوگیری از تداوم

ما خواهان اینترنت حجمی هستند که اگرچه با ارایه طرح‌های مختلف تلاش‌های زیادی برای حفظ آنها کرده‌ایم، اما همچنان با ریزش کاربری و کاربران مواجه هستیم.

وی با بیان اینکه در مورد شرکت ما تنها پنج درصد مشترکان از مدل فعلی تعرفه‌گذاری اینترنت راضی هستند، ادامه داد: این ریزش مشترکان باعث کاهش تقریباً ۳۰ درصدی درآمدهای ما شده است. من می‌خواهم بپرسم مگر حاشیه سود شرکت‌های اینترنتی در ایران چقدر است که کاهش ۳۰ درصدی درآمدها بتواند همچنان آنها را سرپا نگه دارد؟

شرکت‌های استانی در CCU

اکنون همان‌طور که قابل پیش‌بینی بود، فشار تعرفه‌های جدید اینترنت در استان‌ها و شهرهای کوچک‌تر، به علت کاربران کمتر و ریزش مشترکان به سمت اپراتورهای موبایل، کار نمایندگی‌های شرکت‌های بزرگ اینترنتی در استان‌ها را با معضل جدی‌تر از شرکت‌های مستقر در تهران و شهرهای بزرگ مواجه کرده است.

اگرچه آمار دقیقی از میزان تعطیلی خدمات اینترنت ثابت (ADSL) در استان‌ها و شهرهای کوچک در دست نیست، اما در همین رابطه نماینده استانی یکی از شرکت‌های بزرگ اینترنتی کشور می‌گوید: از زمانی که تعرفه جدید اینترنت مصوب شد، شرکت‌های اینترنتی خدمات ثابت دچار چالش‌های فراوانی شدند که برخی از این مشکلات به این شرح است:

۱. تعدیل زیاد منابع انسانی؛
۲. بالا رفتن بدهی‌های سنگین شرکت‌ها؛
۳. ریزش وحشتناک مشترکان خدمات اینترنت ثابت و کوچ به موبایل؛
۴. ایجاد وضعیت نابسامان و غیرقابل کنترل در نمایندگی شرکت‌ها در شهرستان‌ها؛ و
۵. ناتوانی از پرداخت حقوق پرسنل بیش از چند ماه این نماینده استانی با بیان اینکه از زمان تصویب این تعرفه‌ها، آینده این شرکت‌ها روز به روز سخت‌تر و پرابهام‌تر می‌شود، گفت: متأسفانه شبکه ارتباط ثابت کشور که از سرمایه‌های ملی ما محسوب می‌شود، اکنون حال نابودی است.

وی در پایان گفت: با تعرفه‌گذاری اشتباه دیتای موبایلی که سود کلانی را عاید اپراتورهای موبایل کرده است، شرکت‌های خدمات ثابت در حال نابودی هستند و متأسفانه زمان زیادی نداریم و اکنون تقریباً در CCU هستیم.

در آستانه نابودی هستیم

در همین راستا عضو تیم پشتیبانی یکی از شرکت‌های اینترنتی استانی نیز با لحنی مشابه و اظهار نگرانی از وضع موجود، گفت: مگر نه اینکه در زمینه خدمات ثابت ADSL شرکت‌ها سرمایه‌گذاری‌های چندصد میلیاردری کرده و علاوه بر آن تعداد بسیار زیادی از نیروی کار

از اواخر آذرماه سال ۹۶ که مدل نرخ‌گذاری و تعرفه مصرف اینترنت به موجب مصوبه ۲۶۶ کمیسیون تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی تغییر کرد، تقریباً همه شرکت‌های اینترنتی، مسوولان صنفی و بیشتر کاربران اینترنت به این تعرفه‌های تحمیلی دولتی اعتراض کردند.

این اعتراض‌ها در حالی ادامه داشت که حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد کاربران اینترنت در کشور نیز از روش جدید قیمت‌گذاری اینترنت ناراضی بوده و این مدل را به زیان خود می‌دانستند؛ موضوعی که به بررسی زیادی نیاز ندارد و تقریباً روزی نیست که کاربران در صفحات اجتماعی مسوولان، انتقاد خود را به این مساله مطرح نکنند.

از آن زمان تاکنون هفته‌نامه عصر ارتباط گزارش‌های متعددی در خصوص تبعات مصوبه ۲۶۶ رگولاتوری منتشر کرد که آخرین مورد آن دوم تیرماه سال ۹۷ و با تیتراژ «توقف سرمایه‌گذاری در توسعه اینترنت کشور» منتشر شد.

ماجرا از این قرار است که بیشتر شرکت‌های FCP پس از مصوبه ۲۶۶ رگولاتوری وضعیت مساعدی ندارند.

اما اینکه چرا رسماً لب به اعتراض علنی نمی‌کشایند، دلایلی دارد؛ از جمله اینکه شنیده‌هایی تایید نشده حکایت از آن دارد که این شرکت‌ها بدهی‌های میلیاردی به وزارت ارتباطات و زیرمجموعه‌های آن یعنی سازمان رگولاتوری، شرکت زیرساخت و حتی شرکت مخابرات ایران دارند و همین موضوع نه تنها آنها را در اظهارنظر محتاط می‌کند، بلکه در مواردی ناچار می‌شوند با تصمیماتی که گاه به زیانشان هست نیز همراهی کنند.

مسوول امور مشتریان یکی از شرکت‌های اینترنتی با درخواست ذکر نشدن نام خود، به تشریح بخش‌هایی از مشکلات ناشی از مصوبه ۲۶۶ رگولاتوری برای این شرکت پرداخته و گفته: اکنون می‌توانم بگویم بسیاری از شرکت‌های اینترنتی کشور سرمایه‌گذاری‌های خود را پس از مصوبه مذکور متوقف کرده‌اند، چون با کاهش شدید درآمدهای خود مواجه شده و اصولاً امکان هیچ نوع توسعه و سرمایه‌گذاری را ندارند.

وی افزود: اکنون اطلاع داریم برخی از شرکت‌های همکار بعد از مصوبه ۲۶۶ در پرداخت حقوق پرسنل خود نیز دچار مشکل شده‌اند و یکی از شرکت‌های مطرح در این حوزه از اسفند سال گذشته تاکنون نتوانسته حقوق بدهد، برخی شرکت‌ها هم اقدام به تعدیل نیرو کرده‌اند.

سرپرست امور مشتریان این FCP در خصوص مشکل مصوبه ۲۶۶ رگولاتوری برای این شرکت‌ها، گفت: بارها و بارها همکاران ما نسبت به الزام و تحمیل یک مدل قیمتی اعتراض کرده‌اند، اما متأسفانه به دلایلی که نمی‌دانیم چیست، این اعتراضات نادیده گرفته شده است. این در حالی است که ۷۰ درصد مشترکان شرکت

گستره و قلمرو حریم خصوصی در فضای مجازی

این روزها در اکثر خانه های ما مهمان نخوانده ای دائمی دارد که قصد ترک خانه ی ما را ندارد! مهمانی که هزینه بابتش پرداخت می کنیم و حتی برای چند ساعت طاقت دوری آن را نداریم!

اواسط دیدن و شنیدن و خواندن بسیاری از عکس ها، فیلم ها و مطالب خواسته و ناخواسته در این میان در دسترس نوجوانان قرار می گیرد است. بر طبق آمار جهانی از هر ده نفر نوجوان نه نفر از آنها به صورت ناخواسته در وب گردی های خود با سایت های ضد اخلاقی و مستهجن رو به رو میشوند! حالا شما این مواجهه ناخواسته را با روحیه کنجکاو نوجوانان همراه کنید که اتفاقا گرداننده این سایت ها با اطلاع از همین خاصیت جستجوگر نوجوانان به مصادق سود خودشان دست پیدا می کنند.

فضای مجازی و در پی آن شبکه های اجتماعی با ترسیم رویا گونه از زندگی های مشترک انتظار را از اعضای خانواده به طور نامعقول بالا برده و لذتی که این فضای مجازی بین خانواده ها تزریق میکند تا حد بسیار زیادی در زندگی طبیعی قابل دست یابی نیست. از طرفی پس از مدتی اعضای خانواده و مخصوصا فرزندان به دلیل راحتی بیان افکار و عواطف و پذیرش و تایید بی منطق سایر افراد حاضر در شبکه و از طرف دیگر زمانی که فرزندان نتوانند اعتماد لازم را از والدین کسب کنند برای مثال زمانی که فرزند با مادر خود موضوعی را در میان می گذارد و از او می خواهد پدر از این موضوع اطلاع پیدا نکند ولی شب از نگاه پدر پیداست از سیر تا پياز موضوع اطلاع دارد باعث می شود دیگر به والدین خود اعتماد نکند و صمیمیت لازم را نداشته باشند، ارتباط با والدین برای مطرح نمودن و حل مشکلات خودشان را غیر ضروری می داند و این عدم ارتباط گاهی تبعات خطرناک و جبران ناپذیری دارد. نتیجه آن انتخاب افراد دیگری را برای درد دل کردن و یا مشورت کردن است. والدین باید از فرزندان خود بخواهند که هرگونه اشتباهی مرتکب شدند افرادی که به آنها نزدیک تر هستند مانند پدر و مادر، مشاور مدرسه بیشتر قابل اعتماد هستند تا فردی که یک بار بی معرفی و نارفقیش برای او ثابت شده.

نکته مهم دیگری که می توان به آن اشاره کرد تاخر فرهنگی است. تاخر فرهنگی به این معناست که با ورود یک تکنولوژی جدید به کشور متاسفانه فرهنگ استفاده از این تکنولوژی وجود ندارد! برای مثال می توان به خودرو اشاره کرد. وظیفه اصلی یک ماشین نقل و انتقال است ولی برخی از افراد از آن برای تفریح و دور دور های شبانه استفاده می کنند! و یا می توان به این مورد اشاره کرده که برخی از کاربران، شبکه های اجتماعی تلفن های هوشمند را به طور ناخواسته کاملا جایگزین صله رحم کرده اند!

ما در دنیای واقعی برای خود حریم شخصی داریم و در هر گروه و جمعی هر کار و رفتاری را انجام نمی دهیم. مشکلی که برخی کاربران جوان فضای مجازی دارند نحوه مشخص نمودن درست حریم شخصی در فضای مجازی است. برای

مثال وقتی یک کاربر با تهدیدات این فضای مجازی آشنایی نداشته باشد و برخی تصاویر شخصی خود را در ظاهر برای افراد محدود و مشخصی به اشتراک می گذارد ولی در ادامه با انتشار عمومی این تصاویر در فضای مجازی رو به رو می شود نمونه بارز این موضوع است. در حقیقت کاربران فعالیت خصوصی خود را با یک ابزار عمومی انجام می دهند.

بدترین اتفاق در فضای مجازی سرقت احساس و عاطفه است. اگر حساس، امنیت و آرامش شما به سرقت برود شما دیگر چیزی در زندگی ندارید! متاسفانه برای جوانان و نوجوانان ما این اتفاق به وقوع می پیوندد.

می دانید چقدر خسران روحی و روانی برای این نوجوان دارد؟ به همین خاطر پدر و مادر های عزیز باید با فرزند خودشان مانند یک دوست صمیمی رفتار کنند و با آنها گفتگو کنند تا فرزند راحت تر بتواند با آنها درد دل کند. یکی از عادت های خطرناک برای نوجوانان عادت کردن از سنین پایین به بازی کردن با تبلت و گوشی ها است. البته نمی خواهیم بگوییم کلا تحریم کنیم ولی باید اندازه مشخص و نظارت داشته باشد. که موجب آسیب های جسمی و روانی نشود.

راهکار مقابله با تهدیدات

در این آشفته بازار با آگاهی والدین میتوان آثار سو این موارد را کاهش داد. همچنین قرار دادن رایانه ها در اتاق نشیمن منزل، گفتگو با نوجوانان و جوانان و بیان خطرات این فضا با زبانی ساده و البته مهربان و استفاده از نرم افزار هایی محدود کنند و همراهی کودکان در بازیها

و تشویق آنها در استفاده از بازی های سالم و مفید و قرار دادن محدودیت زمانی در استفاده از این تکنولوژی ها می تواند تا حد زیادی سلامت روحی و جسمی نوجوانان و جوانان را در این دنیای مجازی تامین کرد.

مراقب باشید از چاله به چاه نیفتید! کاربران و والدین باید مراقب باشند که استفاده زیاد از فضای مجازی، تبلت و گوشی ها باعث نمی شود فرزندان بیشتر وقت خود را در خانه سپری کنند. چرا که در این حالت جسم فرزندان در خانه است نه روحشان!

جوانان باید به این نکته توجه داشته باشند که گروه همسالان شما چه چیزی به شما منتقل می کنند؟ خیلی ها از روی همین گفت و شنود ها و چت ها قرار های گذاشته اند ولی بازگشتی وجود نداشته است! همچنین باید مراقب فایل های دریافتی مانند تصاویر، فیلم ها و ... در شبکه های اجتماعی تلفن های همراه باشند. فقط فایل هایی را دانلود و باز کنند که ارسال کننده آن را به خوبی بشناسند. چرا که ممکن است با دریافت یک فایل مخرب گوشی تلفن همراه شما هک شود و اطلاعات شخصی شما به سرقت برود. ارتقاء سطح سواد رسانه ای و دیجیتالی و نگاه هوشمندانه نوجوانان و جوانان به فضای مجازی که این مورد از طریق فرهنگ سازی و آموزش امکان پذیر است.

یکی از مهم ترین استفاده های فضای مجازی که می توان از آن بهره برد تولید محتوای مفید و کاربردی مبتنی بر سبک زندگی ایرانی است. برای مثال می توانید در تلگرام با ایجاد گروه های درسی و علمی دانستی های جدید و یا سوالات خود را با دیگر دوستانتان به اشتراک بگذارید و یا معلمین مطالبی مرتبط با آموزش هر روز در گروه برای دانش آموزان خود ارسال کند.

اگر از لحاظ تربیتی بخواهیم به والدین یک پیشنهاد فراتر از فضای مجازی ارائه کنیم می توانیم به این مورد اشاره می کنیم که:

فرزند خودمان را باید باور کنیم، فرزند باید اعتماد را در خانواده احساس کند که مشکلات و سوالات خودش را با ما درمیان بگذارد. باید فضای امین برای فرزندانمان تشکیل بدهیم! پدر و مادر باید بدانند اگر فرزندشان از فضای مجازی استفاده می کنند فقط و فقط استفاده از فضا و اطلاعاتش نیست، بلکه گمشده خودش را در آنجا پیدا می کند که آن ارزش گذاری است و یا به بیان دیگر حرف خودش را بیان کردن است. اگر خانواده های ما از لحاظ تربیتی فرزندشان را باور کنند و در عین حال آموزش و آگاه سازی لازم را داشته باشند فضای مجازی و شبکه های اجتماعی یک فرصت برای فرزند محسوب می شود. ولی اگر والدین یا خواهر و برادرها دنبال دل مشغولی های کاری و زندگی خودشان باشند و فرزند برای خودش زندگی کند قطعاً فضای مجازی یک تهدید برای زندگی و در ادامه برای جامعه محسوب می شود. البته نباید از مزایا و فرصت های که فضای مجازی در اختیار ما می گذارد فراموش کنید، شما و ما خوب می دانیم که مزایای فضای مجازی بیشتر از تهدیدات آن است ولی هدف ما در آی تی پورت اهمیت دادن به تهدیدات پنهان فضای مجازی بوده است.

این ابهام قدیمی را برطرف کنید

مساله حضور پرننگ برخی مسوولان در شبکه‌های اجتماعی و چگونگی حضور آنها در این شبکه‌ها پس از مدت‌ها همچنان محل ابهام و سوال از سوی برخی مقامات و مردم بوده و هست.

وقتی اخبار را مرور می‌کنیم عده‌ای از مقامات معتقدند که مسوولان نباید در شبکه‌های اجتماعی فیلتر شده حضور داشته باشند و مردم هم در صفحات اجتماعی مسوولان هنوز از چرایی حضور آنها در این شبکه‌ها سوال می‌کنند و حتی برخی به طعنه می‌گویند

که شما از چه فیلترشکنی استفاده می‌کنید!

در طرف مقابل اما کسانی که در این شبکه‌ها حضور دارند این‌گونه استدلال می‌کنند که مقامات مهم دیگری نیز در این شبکه‌ها حضور دارند یا می‌گویند حضور در این شبکه‌ها ممنوع نیست. برخی از آنها هم تعامل با مردم را دلیل حضور خود عنوان می‌کنند و گروهی نیز اساسا فیلترینگ و روش‌های مسدودسازی این شبکه‌ها را منطبق بر قانون نمی‌دانند.

هفته قبل اما یک عضو حقوقدان شورای نگهبان

گفته، "معنایی ندارد که وقتی استفاده از فلان شبکه ممنوع است در آن فعالیت کنیم آن زمان چه‌طور از مردم انتظار دارید که به مصوبات و قوانین عمل کنند، اما تا شب نشده خودمان آن را نقض می‌کنیم... اگر قانون تصویب شود و در رده مسوولان کشور حرمت نداشته و زیرپا گذاشته شود کیان و روح قانون‌گذاری لطمه می‌خورد." همان‌طور که پیداست نتیجه برخی ابهامات و بی‌اعتمادی‌ها از سوی برخی مردم به همین برداشت‌های دوگانه از قانون برمی‌گردد؛ وقتی در سطح مسوولان کشور این برداشت کاملا متعارض از یک حکم قانونی (کاری به درست یا غلط بودن آن نداریم) وجود دارد از مردم چه انتظاری می‌رود؟ آنها باید از چه کسانی الگو بگیرند و در نتیجه چگونه فکر و رفتار کنند؟

در شرایطی که مسوولان بلندپایه کشور دو تفسیر کاملا متناقض از یک حکم ارایه می‌دهند از مردم چه انتظاری می‌رود؟ نکته پایانی این که بدون در نظر گرفتن احکام فیلترینگ و این که اساسا آیا باید شبکه‌های اجتماعی فیلتر شوند، فیلتر بمانند یا رفع فیلتر شوند یک بار برای همیشه این مساله را برای مردم روشن کنیم که آنها بدانند در اجرای احکام و قوانین باید به کدام دسته از مسوولان کشور اقتدا کنند؟ آنها که در شبکه‌های اجتماعی فیلتر شده حضور ندارند یا آنها که در این شبکه‌ها، فعالانه حضور دارند؟ (البته این طور که به نظر می‌رسد هر دو درست است و تفاوتی بین آنها مشاهده نمی‌شود!

صرف فیلترینگ و بسترهای فنی، زیرساختی، پرسنلی، اداری، تجهیزاتی و غیره را که سالانه در دست اجرا است را نیز افزود. موضوعی که به خاطر عدم دسترسی به هزینه‌های تفکیک شده نهادهای درگیر مقوله فیلترینگ قابل تخمین و برآورد تقریبی هم نیست.

هزینه‌های مخالفان و موافقان فیلترینگ

اگرچه برای مسدودسازی و رفع فیلتر پایگاه‌های اینترنتی صرفا کارگروه تعیین مصادیق محتوای مجرمانه مسوولیت دارد، اما عملا سازمان‌ها و نهادهای مختلفی مثل پلیس فتا، نهادهای امنیتی، نظامی، قضایی، دولتی و شورای عالی فضای مجازی نیز برای اجرای فیلترینگ به ناچار می‌بایست وارد عمل شوند.

طبیعی است که هزینه‌های جانبی زیادی هم برای این نهادها و هم برای اجرای بخش‌های فنی و سامانه‌هایی که در این زمینه طراحی شده‌اند صورت می‌گیرد.

در این میان یک نمونه از هزینه‌هایی که برای اجرای فیلترینگ در کشور اعلام شده است، به پروژه فیلترینگ هوشمند وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات باز می‌گردد.

فیلترینگ هوشمند سامانه‌ای است که برای حذف محتوای بخش نامناسب در اینترنت پیشنهاد شده است و قرار بوده که به صورت خودکار بخش‌های غیرقانونی از محتوای تبادل شده در اینترنت را تشخیص داده و حذف کند. این طرح از آغاز به دلایل فنی از جمله رمزنگاری استفاده شده در نرم‌افزارهای ارتباطی با انتقادات جدی مواجه بوده و حتی از سوی کارشناسان ناممکن دانسته شده است، اما وزارت ارتباطات با سرمایه‌گذاری ۲۰۰ میلیارد تومانی، ظاهرا آن را در دست اجرا دارد. مطابق برنامه‌ریزی اعلام شده از سوی وزارت ارتباطات، این سامانه می‌بایست در پایان خرداد سال ۱۳۹۴ به بهره‌برداری می‌رسید، اما با توجه به عدم امکان فنی پیاده‌سازی، ایجاد این سامانه عملا محقق نشده است.

و باز هم فارغ از میزان توفیق و شکست این پروژه، باید گفت آنچه تاکنون در خصوص فیلترینگ هوشمند محسوس بوده هزینه‌های میلیاردری آن است.

جمع‌بندی

مخلص کلام این که آنچه که در سال‌های اخیر به وقوع پیوسته این بوده که از یک طرف نهادها و سازمان‌های متعدد با صرف هزینه‌های میلیاردری سعی در ایجاد فیلترینگ داشته‌اند و در مقابل سالانه میلیاردها تومان نیز صرف عبور و ناکام‌گذاشتن این اقدامات می‌شود و در نتیجه هزینه‌های سنگینی از این بابت به کشور تحمیل شده است.

اگرچه در خصوص پاره‌ای موارد اختلاف‌نظرها میان مسوولان مشاهده می‌شود، اما در خصوص لزوم فیلتر سایت‌های غیر اخلاقی و معاند، هیچ بحثی وجود ندارد، اما مطابق معمول این، محدود و نحوه اجرای فیلترینگ در کشور است که همچنان نیز تعیین تکلیف نشده است.

منتقدان معتقدند که شیوه فعلی اجرای فیلترینگ که حجم گسترده‌ای از سایت‌ها را به کام فیلتر فرو برده چندان قابل قبول نیست و همین باعث گرایش بیشتر مردم به سمت استفاده از فیلترشکن‌ها و رونق بازار غیرقانونی خرید و فروش آنها می‌شود.

درواقع به نظر منتقدان، شیوه اجرای فیلترینگ از یک‌سو مردم را به قانون شکنی و استفاده از سازوکارهای ضدفیلتر تحریک می‌کند و قبح قانون شکنی را می‌ریزد و فیلترینگ را نیز از حالت ابزار کنترل موثر فضای مجازی خارج می‌کند، و از سوی دیگر شاهد صرف سالانه میلیاردها تومان منابع و بودجه‌های کشور در این عرصه هستیم که کارایی قطعی و لازم را نداشته‌اند.

لذا باز هم باید تاکید کرد که به نظر می‌رسد سازمان‌های تصمیم‌گیر در خصوص فیلترینگ همچنان آرای متفاوتی داشته و هر یک به سمتی حرکت می‌کنند و همین مساله نیز باعث می‌شود که سرمایه‌گذاری‌های پراکنده‌ای صورت گرفته و موازی‌کاری‌ها در این عرصه موجب بالا رفتن هزینه‌های فیلترینگ برای کشور شود. در پایان برای جلوگیری از هدر رفت بودجه و نیز برای جلوگیری از فربه‌تر شدن اقتصاد فیلترینگ و ضد فیلترینگ در کشور می‌بایست تمامی نهادهای مسوول دور یک میز نشسته و با یکی کردن آرای خود به تصمیم و سیاست واحدی برای فیلترینگ کشور برسند و راه حل جامعی برای حل این موضوع ارایه دهند.

اقتصاد فیلترینگ در ایران

مماندانا داودی

مساله فیلترینگ در ایران از جمله موضوعاتی است که باوجود بایدها و نبایدها، مخالفان و موافقان و مجموع نهادهای متعدد و هزینه‌هایی که به این منظور در کشور می‌شود، همچنان شاید وحدت رویه و تصمیمی جامع در خصوص آن نیستیم. گروهی از صاحب نظران معتقدند که فیلتر کردن بسیاری از سایت‌های و شبکه‌های اجتماعی مثل فیس‌بوک، توئیتر و غیره در واقع پاک کردن صورت مساله است و با فیلتر کردن نمی‌توان باعث جلوگیری از ورود مردم به آنها شد. درمقابل اما برخی با اشاره به سایت‌های غیر اخلاقی، سایت‌های مروج فساد و نیز بسترهایی که اهداف مغرضانه سیاسی، اقتصادی و امنیتی داشته و هدفشان ضربه زدن به دولت و ملت ایران است خواستار فیلتر بی‌چون و چرا ناقضان خطوط قرمز کشور هستند.

فیلترینگ اما این روزها ابعادی فراتر از تقابل این دو دیدگاه یافته است و با توجه به هزینه‌های فراوانی که از یکسو برای ایجاد آن شده و از دیگر سو مصروف دور زدن آن می‌شود، حالا کسب و کار و اقتصاد پنهانی را ایجاد کرده که روز به روز نیز بزرگ‌تر و گسترده‌تر می‌شود.

فارغ از ورود به بحث و جدل‌های مخالفان و موافقان فیلترینگ، موضوع این گزارش، هزینه‌هایی است که در سایه تداوم این تعیین تکلیف‌نکردن نهایی، از سال‌ها پیش در کشور شکل گرفته است.

حالا بودجه‌های میلیاردری که صرف ایجاد فیلترینگ سنتی، فیلترینگ هوشمند و البته صرف خرید فیلترشکن برای دور زدن آنها می‌شود به حدی بالا رفته که در یک کلام می‌توان گفت در کشور پدیده نوظهوری به نام "اقتصاد فیلترینگ" شکل گرفته است. البته پرواضح است که این به اصطلاح اقتصاد نوظهور هیچ‌گونه ارزش افزوده‌ای نداشته و صرفا جیب دولت و ملت را خالی می‌کند.

فروش آزادانه فیلترشکن

سال‌ها است که با وجود ممنوعیت فروش فیلترشکن، شاهد فروش آزادانه آنها در اینترنت هستیم. در این میان موضوع جالب توجه این که فیلترشکن فروش‌ها برای عرضه خدمات خود از درگاه‌های اینترنتی بانکی استفاده می‌کنند که علی‌القاعده می‌بایست به راحتی حساب ایشان را مسدود کرده و آنها را شناسایی کرد. اتفاقی که یا رخ نداده یا ناکافی بوده‌اند، چراکه همچنان شاهد عرضه فیلترشکن‌ها هستیم.

برخورد نکردن با فروش آزادانه فیلترشکن در ایران باعث شده تا توجه رسانه‌های خارجی نیز به این موضوع جلب شود. گاه ادعا می‌شود فیلترشکن‌ها از سوی نهادهای امنیتی غربی و عربی برای دسترسی به اطلاعات، خواسته‌ها و نیازهای کاربران ایرانی طراحی می‌شود و در مقابل گاه نیز ادعا می‌شود منبع فیلترشکن‌ها داخلی است.

فارغ از این بحث‌ها کافیتست عبارت خرید یا فروش فیلترشکن را در اینترنت جست‌وجو کنید تا طیف گسترده‌ای از سایت‌های فیلتر نشده با خدمات و قیمت‌های متنوع در مقابل شما قرار گیرد!

برآورد حجم استفاده از فیلترشکن‌ها

اگرچه وزیر ارتباطات مدعی است که تنها ۵ درصد کاربران اینترنت از فیلتر شکن استفاده می‌کند اما از آنجا که منشاء این آمار روشن نیست و بازار داغ خرید و فروش فیلترشکن‌ها، میزان حضور ایرانی‌ها در شبکه‌های اجتماعی فیلتر شده و همچنین آمار برخی منابع دیگر، نمی‌توان قاطعانه مهر تاییدی بر اظهارات وزیر ارتباطات زد. اگر یک جستجوی اینترنتی ساده در گوگل انجام دهید مشاهده می‌کنید که تعداد بسیار زیادی فیلترشکن فروش در حال ارایه اپ‌های مختلف برای شکستن فیلتر هستند.

بازار فیلترشکن فروش‌ها به قدری داغ بوده و تا اندازه‌ای رقابتی شده است که فروشندگان آنها با انجام تبلیغات در سایت‌های مختلف و نیز از

طریق ارایه طرح‌ها و جوایز متنوع سعی در جذب مشتری رقبا و البته حفظ مشتریان خود را دارند!

فیلترشکن فروش‌ها با ساخت اپلیکیشن‌های اختصاصی برند خود و نیز با استفاده از درگاه‌های پرداخت بانکی که شرکت‌های PSP در اختیار آنها قرار می‌دهند با خیال راحت به تبلیغ و فروش فیلترشکن می‌پردازند و البته هر روز نیز برندهای نوظهوری برای شرکت‌های فروشنده فیلترشکن ساخته شده و تجاری‌سازی می‌شود.

در حال حاضر سرویس‌های متنوع و متفاوت فیلترشکن توسط فیلترشکن فروش‌ها ارایه می‌شود و هر فروشنده حداقل ۵ یا ۶ بسته مختلف برای شکستن فیلتر به مشتریان خود ارایه می‌دهد.

البته با توجه به ریزبینی فیلترشکن فروش‌ها، در کنار نرم‌افزارهای فیلتر شکن مخصوص ویندوز، اپ‌های موبایلی فیلترشکن مخصوص اندروید، iOS و ویندوزفون نیز عرضه می‌شود و به این ترتیب آنها از نیازهای مشتریان خود به خوبی آگاه بوده و می‌دانند چطور رضایت آنها را جلب کرده و مشتریان را حفظ کنند!

در حال حاضر در خصوص فیلترشکن‌های پولی دو برند و در خصوص فیلترشکن‌های رایگان نیز دو برند در بازار ایران به خوبی جایگاه رو تثبیت کرده و به راحتی در اختیار کاربران قرار دارند.

جالب است بدانید که برای آنکه خیال خریدارانی که اولین بار است قصد خرید فیلترشکن دارند از کیفیت فیلتر شکن راحت باشد حتی برخی فروشنده‌ها سرویس‌های یک روزه و حتی چند روزه رایگان به مشتری ارایه می‌دهند و درواقع درپس تمام حرف‌هایی که درباره ممنوعیت فیلترشکن‌ها مطرح می‌شود عملا بازاری رقابتی و با ریزه کاری‌های زیاد در هر لحظه در این عرصه در جریان است.

نکته قابل توجه آنکه با این تفاسیر و با نظر به فعالیت برخی دولت‌مردان و مسوولان در فضای شبکه‌های اجتماعی نظیر فیس‌بوک و توئیتر که فیلتر هستند، هنوز مشخص نیست این مسوولان از چه نوع فیلترشکنی (رایگان یا پولی) برای دسترسی به شبکه‌های اجتماعی فیلتر شده استفاده می‌کنند! برآورد بازار ۳۳۰ میلیارد تومانی فیلترشکن‌ها

سال ۹۰ بود که رئیس فناوری و اطلاعات سازمان بسیج دانش‌آموزی و فرهنگیان کشور مدعی شد حداقل ۱۷ میلیون ایرانی در فیس‌بوک عضو بوده‌اند که امکان رد یا تایید آن وجود ندارد اما می‌توان حدس زد که از آن زمان تا کنون تعداد کاربران شبکه‌های فیلتر شده افزایش داشته است.

با این وجود اما آمار و ارقام پایین‌تری نیز درباره تعداد کاربران ایرانی فیس‌بوک توسط دولتی‌ها مطرح شده و اعداد حدود ۵ میلیون کاربر را اعلام کرده‌اند که آن هم قاطعانه قابل تایید نیست. اما اگر میانگین ۱۷ و ۵ میلیون کاربر عضو را فرض بگیریم، باید گفت حدود ۱۱ میلیون ایرانی عضو فیس‌بوک و توئیتر هستند و از آنجایی که فیس‌بوک فیلتر است به ناچار این افراد می‌بایست از طریق فیلتر شکن وارد این شبکه اجتماعی شوند.

اما با در نظر گرفتن متوسط قیمت ۵ هزار تومان که نرخ متوسط فروش فیلترشکن یک ماهه در سایت‌های مختلف است و با این فرض که نیمی از کاربران از فیلترشکن‌های رایگان استفاده کرده و البته در بعضی موارد نیز دو کاربر از یک فیلترشکن برای اتصال به منابع فیلتر شده استفاده می‌کنند باید گفت که ماهانه حداقل ۵ میلیون و ۵۰۰ هزار فیلترشکن به ارزش حداقلی ۲۷ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان فروخته می‌شود و به این ترتیب گردش مالی این عرصه حداقل سالانه ۳۳۰ میلیارد تومان برآورد می‌شود.

البته تاکنون آمار ضد و نقیضی از تعداد کاربران ایرانی حاضر در شبکه‌های اجتماعی فیلتر شده و نیز در خصوص خریداران فیلترشکن در ایران مطرح شده است و به دلیل رسمی نبودن فعالیت در این زمینه طبیعتا نمی‌توان هیچ‌یک را با قطعیت پذیرفته و یا رد کرد اما به هر روی تمام این برآوردها خیر از گردش مالی چندصد میلیارد تومانی در عرصه خرید و فروش فیلترشکن در کشور می‌دهد.

همچنین باید به این موضوع نیز توجه داشت که به مبلغ مذکور باید هزینه‌های چندصد میلیاردی که از سوی سازمان‌ها و نهادهای دولتی و غیر دولتی،

شرط بندها به بهشت نمی روند!!

مهدی قربانی

این روزها که مسئولین فناوری اطلاعات و مدعیان عمومی هم در کش و قوس فیلتر کردن ابزارهای ارتباطی بدلیل ترویج گناه و امنیتی هستند، در گوشه ای دیگر از فضای فناوری اطلاعات سایت های شرط بندی با تبلیغات گسترده و با شعار میلیونر شدن، در سایه ی امن مشغول خالی کردن جیب مردم هستند. خاطرم هست در زمان فیلتر تلگرام یکی از مسئولین تلگرام را راهزن اقتصادی نامید این در حالیست که سایت های شرط بندی بواسطه ی عدم نظارت دقیق مسئولین آی تی و بانکی ایران مشغول به فعالیت هستند. به این تیر دقت کنید: شناسایی ۱۵۰۰ سایت شرط بندی طی ۸ ماه/ گردش مالی ۷۱ میلیاردی

نگاه شرعی

قمار و شرط بندی از منظر اسلام حرام است و هیچ تبصره ای هم ندارد. شرط بندی در قانون اساسی کشور جایی ندارد، چه آنلاین باشد یا غیر آن. سوال اینجاست که چطور تعداد سایت های شرط بندی آنلاین یا به اصطلاح عامیانه قمار آنلاین تا این حد زیاد شدند و درگاه الکترونیکی بانک های رسمی کشور در اختیار آنهاست؟ چگونه است فعلی حرام در کشور به شکل گسترده و علنی در حال وقوع است و برخوردی با آن صورت نمیگیرد. در یکی دو دهه ی گذشته بلیطهایی بخت آزمایی با هدف کمک به بهزیستی بدلیل نامشروع خواندنش جمع شد ولی این روزها شاهد شکل آنلاین و اینترنتی قمار هستیم تا حدی که صدا و سیما در برنامه های ورزشی خود به نام مسابقه پیش بینی در حال گسترش این پدیده است و صدای پیشکسوتان عرصه بازیگری مانند رضا کیانیان با گفتن اینکه صدا و سیما قمارخانه است، را در آورد.

فلسفه کاری سایت های شرط بندی

روال کاری اینگونه سایتها به این صورت است که تعدادی کارشناس برای بازی های مختلف درصد شانس برای برد و باخت تیم ها را مشخص می کنند و با توجه به این درصدها، درصد های مختلفی برای کاربران تعیین می کنند؛ برای مثال برای بازی دو تیم بارسلونا و ختافه، که شانس برد تیم بارسلونا را بسیار محتمل می دانند به این گونه امکان شرط بندی را برای کاربران در نظر می گیرند که اگر تیم بارسلونا برنده بازی شد، شما به ازای یک میلیون تومان ۷ درصد آن یعنی ۷۰ هزار تومان برنده خواهید

شد. اگر دو تیم مساوی کنند شما ۵ برابر این عدد یعنی ۵ میلیون تومان برنده خواهید شد و اگر تیم ختافه برنده شود شما ۱۲ برابر این پول را برنده خواهید شد.

در ظاهر پیشنهاد هیجان انگیزی است ولی جالب است بدانید که ریاضی دانانی که این درصدها را انتخاب می کنند با توجه به برد و باخت های دو تیم و میزان شرط بندی طرفداران هر دو تیم این درصدها را انتخاب می کنند و شاید شما به صورت اتفاقی در یک بازی برنده شوید ولی در درازمدت این سایت است که برنده خواهد بود. کسی که از برد بارسلونا قابل پیش بینی هم هست مطمئن است روی بارسلونا شرط می بندد و احتمالاً برنده می شود. از طرف دیگر کسانی که روی تیم مقابل سرمایه گذاری می کنند به امید این که ناگهان ۱۲ برابر پول خود برنده شوند شانس خیلی کمی برای این اتفاق دارند و شاید از هر ۱۵ تا ۲۰ باری که چنین شرطی می بندند، برنده شوند. همچنین تساوی خودش تعداد زیادی از افرادی را که شرط بندی کرده اند در خودش جای داده و در اصل دو سوم کسانی که شرط بندی کرده اند بازنده این شرط بندی خواهند بود. این در حالی است که کارشناسان بازی، طوری محاسبه می کنند که در هر سه دسته پیروزی، مساوی، شکست، با توجه به درصدها میزان شرط بندی کاربران یکسان باشد و در نهایت این سایت است که برنده یک سوم سرمایه ای می شود که کاربران در سایت سرمایه گذاری کرده اند. حالا سایت های ایرانی همان درصدها را در سایتشان قرار می دهند و با تبلیغات و سوسه انگیز کاربران را به سایت های خودشان می کشانند و همان بلا را سر کاربران ایرانی در می آورند.

پولشویی؛ روی دیگر سایت شرط بندی

بستر مناسب برای پولشویی کاربرد دیگر سایت های پیش بینی آنلاین است. سارقانی که اطلاعات کارت بانکی یا اطلاعات حساب قربانیان را دارند، به جای آنکه مستقیماً پول را از حساب آنها به حساب خود انتقال دهند، ابتدا پول دزدی را به حساب سایت های شرط بندی انتقال می دهند؛ گویی که صاحب اصلی حساب، پول خود را به حساب سایت پیش بینی انتقال داده و برای بازی سهم خریده است. سپس سارق سایبری پس از یک روز یا مدت زمانی کوتاه، پول دزدی را از سایت قمار که در آن حساب کاربری دارد خارج و به حساب خود منتقل می کند!

سیستم بانکی ذینفع قمار آنلاین

مشخصاً یکی از بازیگران اصلی گسترش قمار آنلاین در ایران، سیستم بانکی موجود است که بستری امن برای انتقال پول در اختیار کاربران و

مدیران این سایتها مهیا کرده است. ۱۲ شرکت PSP تحت نظر شرکت شاپرک، سایتها را به درگاه های بانکی متصل می کنند تا امکان تراکنش مالی آنلاین برای کاربران فراهم شود، منتها بر اساس روند اداری باید مالکیت دامین و فعالیت آن برای بانکها محرز شود. ترفندی که سایت های شرط بندی به کار می گیرند، واسطه قرار دادن شرکت های دیگر یا درخواست درگاه به نام آی پی شرکت واسطه است. جالب اینجاست که آی پی شرکت واسطه ممکن است نماد اعتماد الکترونیکی هم داشته باشد.

با تمام این موارد رصد کردن تراکنش های آنلاین سایت ها و نوع فعالیتشان برای سیستم بانکی آنقدر پیچیده نیست که نتوان اینگونه سایتها را شناسایی و درگاه پرداخت آن را ابطال کرد ولی در کنار این موضوعات درآمد حاصله از کارمزد تراکنشها آنقدر قابل توجه است که سیستم بانکی عزم جدی در مسدود کردن خدمات بانکی به اینگونه سایتها ندارد. البته این موضوع هم برای سایت های فروش فیلتر شکن صدق میکند که با وجود اینکه فروش و استفاده فیلتر شکن در ایران جرم است اما به لطف سیستم موجود سایت های فروش فیلتر شکن آزادانه مشغول فروش فیلتر شکن هستند.

سرقت اطلاعات بانکی

روی دیگر سایت های شرط بندی سرقت اطلاعات بانکی کاربران است. وقتی کاربران برای انتقال پول به حساب خود در سایت شرط بندی اقدام میکنند، این سایتها اطلاعات بانکی کاربران را ذخیره میکند و در صدد کلاهبرداری از کاربران و برداشت های غیر مجاز از حساب بانکی آنان هستند.

تبلیغات گسترده سایت های شرط بندی

این نکته را هم مدنظر قرار دهید که اینگونه سایت هزینه های گزاف در شبکه های اجتماعی برای معرفی سایتشان میکنند. دامنه ی این تبلیغات حتی به اکانت های برخی بازیگران و هنرمندان کشور راه پیدا کرده است و این نشان دهنده میزان درآمد این سایتها از قمار آنلاین است که هر روز تعداد کاربران این سایت برای میلیونر شدن در حال افزایش است. دو سایت معروف که در ایران هم کاربران زیادی دارند، اصلاً ایرانی نیستند و این به معنای خروج پول از ایران است. بصورت ساده در هر شرط بندی ۳ حالت وجود دارد که یک حالت آن برنده است و دو حالت دیگر آن بازنده و سایت شرط بندی برنده است. نیاز است مسئولین در این موضوع ورود پیدا کرده و آموزشهای لازم به کاربران ایرانی در خصوص خطرات این کار هشدار داده و بصورت جدی نسبت به انسداد مسیرهای مالی اینگونه سایتها اقدامی موثر صورت دهند.

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهدی بکلری

سرپرست استان اصفهان: مهندس مهدی قربانی

تلفن: ۰۳۱-۹۵۰۱۳۳۳۶-۹۵۰۳۱-۰۳۱-۹۵۰۱۳۳۳۶

تحریریه: ۰۹۳۶۷۱۰۹۳۱۸-۰۹۳۶۷۱۵۷۵

آدرس پستی: اصفهان- صندوق پستی: ۳۳۶-۸۱۴۶۵

telegram.me/isfahanictnews

ictnewsir@gmail.com

حال بد صنعت فاوای ایران

همه فقها می گویند، «در زمان اضطراب، خوردن و آشامیدن از هر حرامی جایز است.» بسیاری از ما این مثل معروف را نیز شنیده ایم که می گویند: «شکم گرسنه دین و ایمان ندارد.» با اقتباس به همین حکم و مثل دینی، اگر بخواهیم این شرایط را به حال و روز امروز کشور تعمیم دهیم، طبیعی است که کسی اهمیتی به حال و روز صنعت ارتباطات و فناوری اطلاعات کشور ندهد.

واقعیت تلخ این است که صنعت ارتباطات و فناوری اطلاعات اصولاً هیچگاه برای کشور اهمیت استراتژیک و کلیدی نداشته است. وقتی هم سخن از کلماتی مثل کلیدی و استراتژیک می شود، یک نمونه اش می شود صنعت هسته ای. لذا اینگونه می توان نتیجه گرفت که اگر در دور زمانی که کشور با مشکلات متعدد مواجه نبود و کسی اهمیتی به صنعت فاوا نمی داد، وقتی صحبت از مشکل آب و برق و ارتزاق و مسکن و دارو و امثالهم می شود، گفتن و نوشتن از صنعت ارتباطات و فناوری اطلاعات و مشکلاتش، مثل آن است که کسی در مورد بیمار بد حالی که روی تخت بیمارستان است و به خاطر مشکلات متعدد و جدی داخلی، برخی پزشکان از او قطع امید کرده اند، بگوید به نظر شما اگر گوشه پرده اتاق را کمی کنار بزنیم تا نور آفتاب به داخل بتابد، حال بیمار بهتر می شود یا نه؟!

آری، صنعت فاوا، علی رغم همه تلاشها و شعارها و اداهای، هیچگاه مهم و استراتژیک نبود و حالا هم که تکلیف روشن است. واقعیت آن است که صنعت فاوا تنها در آن بخش هایی رشد کرده و می کند که رشد کرده و باید بکنند، مثل سامانه هایی که کار کنترل و جریمه و گرفتن پول از مردم را تسهیل می کند. یادمان باشد که در کشورهای جنگ زده ای مثل سوریه و حتی کشورهای فاقد حکومت مرکزی مثل لیبی هم، برای مثال خدمات اینترنتی و مخابراتی از سوی شرکت های تامین کننده پابرجاست و لذا نباید به زرق و برق تبلیغات چند شرکت و اپراتور دلخوش بود. لذا وقت آن است که باقی فعالان حوزه فاوا به هوش و به گوش باشند و با واقعیت مواجه شوند که کسی به فکر کفش پای مریض بد حال و افتاده روی تخت نیست و البته دلایل زیر در این اتفاق بی تاثیر نیست

الف) بی سواد و بی کفایتی

”بی سواد“ از ”بی کفایتی“ درجه بهتری دارد، چرا که اگر بی سواد بداند که سواد ندارد حداقل مشاوران کاردان باسواد می گیرند و یا خود را جمع کرده به نهضت رفته و درست سواد می گیرند، البته نه مدرک صرف، چرا که همان ”بی سواد بدون مدرک“، بسیار پسندیده تر از ”بی سواد بامدرک“ است.

ب) مشاورین بی ارزش

شخصاً بارها و بارها با مشاورین مدیرانی در جلسات برخورد کرده ام که نام مشاور برایشان اضافه وزن آورده بود و جالب که مدیر مربوطه، بدون مشاوره ایشان که اصلاً در تعطیلات مفاهیم آی تی به سر می بردند آب هم نمی خوردند؛ به جرات می توان گفت یکی از دلایل عمده عقب ماندگی و ضعف ما در این عرصه، همین مشاورین نااهل و ناثواب هستند که پول بیت المال را از قسمت گشاد جیب هم می زنند.

ج) حمایت های کجکی

در چند سال اخیر موتور همان سد معبر کنندگان آی تی در جهت حمایت جوانان، نوجوانان و طفلکان (دقت شود در این مبحث، خاک خوردگان و کارآفرینان گذشته نه تنها جایی ندارند بلکه بایستی تقاض بزرگ شدن خود را هم با انواع سخت گیری ها بدهند) چنان روشن شده که گویی توربو جت به پایشان لنگ می اندازد! صندوق هایی هم هر روزه راه اندازی می شود برای کمک به جوانان که آن خود حدیث بلا تکلیفی بی شماری دارد که به وقت خود واگویه خواهیم کرد.

د) رانت های شگفتی سازی

این معضل که بارها در باره اش اقدامات گوناگونی چون میزگرد، فیلم، مستند و... صورت پذیرفته لزومی به گویش مجدد آن نیست ولی لطفاً کسانی که با رانت به مقام و مالی رسیده اند خود وجدان نشان را قاضی کنند که حداقل خودشان را برای همکاری نشان نگیرند! و مستمر به خود و دیگران لقاء نکنند که ”ما خودمان استعداد داشتیم و بی کباره در این صنعت فشل آی تی به همه چی رسیدیم، البته نوعی نگاه متجدد و متفکرانه جهان سومی هم موجود است که یکی از همکاران می گفتند: «شما عرضه نداشتید رانت بخورید و پولدار شوید به ما چه!» که این خود گویای جا افتادن این تفکر در بعضی ذهن ها است.